28/02/2019

Ολοκληρώθηκε η πρώτη ημέρα του Συνεδρίου «Θρησκευτική – Εκκλησιαστική Διπλωματία στον 21ο αι.»

/ Επικαιρότητα

Στην εισαγωγική του ομιλία στη διημερίδα του ΥΠΕΞ που φέρει τον τίτλο «Θρησκευτική – Εκκλησιαστική Διπλωματία στον 21ο αι.», ο ειδικός γραμματέας Θρησκευτικής και Πολιτιστικής Διπλωματίας του Υπουργείου Εξωτερικών, Ευστάθιος Λιανός-Λιάντης, τόνισε ότι «Στον ελλαδικό χώρο υφίστανται εδώ και αιώνες οι τρεις μεγάλες μονοθεϊστικές θρησκείες της Αβρααμικής παραδόσεως, ο Ιουδαϊσμός, ο Χριστιανισμός και ο Μωαμεθανισμός, ενώ η ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων αποτελεί για χιλιετίες τη μήτρα και τον τόπο εξέλιξης πολιτισμών και θρησκειών. Τούτο και μόνο δείχνει ότι η συμβίωση πληθυσμιακών ομάδων διαφορετικής κουλτούρας είναι δυνατή και υπό προϋποθέσεις μπορεί να καταστεί ειρηνική».

Επισήμανε, μάλιστα, πως «Όπως προκύπτει από την προσεκτική μελέτη της

ιστορίας της περιοχής, οι αντιπαλότητες μεταξύ διαφορετικών θρησκευτικών ομάδων προκαλούνται όχι τόσο από τις αποκλίνουσες θεολογικές τους προσεγγίσεις και δογματικές διαφορές τους, αλλά από σταθερές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι θρησκευτικές κοινότητες, όπως η περιθωριοποίηση ή οι πολιτικές διώξεις που υφίστανται εάν δεν αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία του πληθυσμού ενός κράτους και η μη κατοχύρωση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των μελών τους, είτε νομοθετικά είτε στην πράξη».

Επιπλέον, στην ανάλυσή του με θέμα «Θρησκεία, Διπλωματία και Διεθνείς Σχέσεις», ο κ. Λιάντης, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι «Οι συγκρούσεις με βάση τη φυλή, την εθνικότητα, το φύλο, τον πολιτισμό και τη θρησκευτική πίστη επαναφέρουν την παγκόσμια κοινότητα σε ένα προ-νεωτερικό επίπεδο, το οποίο τις αμέσως προηγούμενες δεκαετίες φαινόταν να έχει ξεπερασθεί. Αυτά τα ζητήματα και οι συγκρούσεις ενδυναμώνονται κατά τρόπο ιλιγγιώδη, σε συνάρτηση με τις οικονομικές και τεχνολογικές αλλαγές, τις δημογραφικές εξελίξεις, και την ανάδυση μας νεο-εθνικιστικής ιδεολογικής κίνησης, στην οποία κυριαρχούν τα θρησκευτικά χαρακτηριστικά».

Εν συνεχεία, εκτίμησε ότι «Οπωσδήποτε η πολιτική επίλυση των κρίσεων που εκτυλίσσονται στην περιοχή, με βάση τον διάλογο, θα θέσει τις βάσεις για επιστροφή στην ομαλότητα. Ωστόσο, σε αυτή τη διαδικασία είναι απαραίτητη η

συμμετοχή των θρησκευτικών παραγόντων για την αντιμετώπιση προκλήσεων που πηγάζουν και διαιωνίζουν τις κρίσεις. Όπως μας διδάσκει η ιστορική εμπειρία η τοποθέτηση ενός πολιτισμού ή μιας θρησκείας απέναντι στους άλλους και στον εαυτό της μπορεί να αλλάξει αργότερα ή ταχύτερα. Τούτη η διπλή αλλαγή επιτελείται λόγω ανατροπών στη διάταξη των ιστορικών υποκειμένων. Η λογική όμως της διάταξης αυτής είναι από την ουσία της πολιτική, επομένως η πολιτική λογική καθορίζει τελικά τις ιστορικά βαρύνουσες ερμηνείες των πολιτισμών και των θρησκειών».

Τέλος, υπογράμμισε την πεποίθησή του ότι «το παρόν συνέδριο θα συμβάλει στο να αποτυπωθούν οι απόψεις των θρησκευτικών, ακαδημαϊκών και πολιτικών φορέων για την προοπτική και τις δυνατότητες άσκησης θρησκευτικής διπλωματίας, η οποία θα αποτελέσει την οργανική, ισόρροπη και αρμονική σύνθεση των θεμελιωδών στοιχείων των πνευματικών μας παραδόσεων».

Αργότερα, στην α' συνεδρία για τις Διορθόδοξες Σχέσεις, ο επίσκοπος Αμορίου Νικηφόρος, ηγούμενος της Μονής Βλατάδων, εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ανέπτυξε το θέμα «Ορθοδοξία και Οικουμένη, ο ρόλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην παγκόσμια γεωπολιτική σκηνή» και εν συνεχεία ο μητροπολίτης Γουινέας Γεώργιος, εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, με θέμα ομιλίας «Ο εποικοδομητικός διάλογος και η καλή φιλία ως η καλύτερη

διπλωματική οδός για ειρηνική συνύπαρξη Χριστιανισμού και Ισλάμ», σημείωσε, μεταξύ άλλων, ότι «Ο διάλογος πρέπει να γίνεται με ταπείνωση και όχι εγωιστικά. Η γλώσσα να προφέρει τα λόγια με ησυχία και επιείκεια. Να μην ενάγουμε, κατηγορούμε εκείνον με τον οποίο μιλούμε. Να κρατάμε την ψυχραιμία μας, να μην αγανακτούμε, να μη γινόμαστε θηρία με άγρια αισθήματα και συμπεριφορές...». Υπενθύμισε ότι «Ο ιερός Χρυσόστομος στις μελέτες του συμπεραίνει πως το Βιβλίο της Γένεσης είναι ένας συνεχόμενος διάλογος μεταξύ Θεού και Ανθρώπου», αλλά και ότι «Διάλογο κάνει και ο Θεός ως άσαρκο πνεύμα με τους Πατριάρχες Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ και με τον Μωυσή και τους Προφήτες». Επικαλέσθηκε τον Απόστολο των εθνών Παύλο, ο οποίος τόνιζε ότι ο διάλογος πρέπει να γίνεται εν πνεύματι αγίω, με επιμονή, με καρτερικότητα, με ανεξικακία, με ηπιότητα και υπομονή και ότι βάση του διαλόγου θα πρέπει να είναι η κοινή εντολή της αγάπης του Χριστού και ο σκοπός, η σωτηρία του άλλου. Τέλος, ανέφερε ότι «Το θέλημα του Θεού είναι η επικράτηση της ειρήνης στη γη. Προσευχόμαστε συνεχώς για την επικράτηση της ειρήνης στον κόσμο και για την ειρηνική συνύπαρξη των πιστών όλων των θρησκειών στη σύγχρονη πολυπολιτισμική και πολυεθνική παγκόσμια κοινωνία, επαναβεβαιώνοντας για μία ακόμη φορά τη διακήρυξη της Βέρνης και του Βοσπόρου ότι “παν έγκλημα διαπραχθέν εν ονόματι της θρησκείας είναι έγκλημα κατά της θρησκείας”».

Ακολούθως, αναπτύχθηκαν τα θέματα «Οι θέσεις του Πατριαρχείου Αντιοχείας στους διαθρησκειακούς και διαχριστιανικούς διαλόγους τους 20ό και 21ο αι.», από τον μητροπολίτη Αρκαδίας Λιβάνου Βασίλειο, «Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων ως παράγων σταθερότητος και διαλόγου στη Μέση Ανατολή» από τον αρχιεπίσκοπο Ανθηδώνος Νεκτάριο και «Η Αυτοκέφαλη Εκκλησία Κύπρου στην Ιστορία και το Παρόν της Ορθόδοξης Οικουμένης», από τον δρα Γιώργο Κάκκουρα, επιθεωρητή Θρησκευμάτων του ΥΠΕΞ Κύπρου.

Στην απογευματινή β’ συνεδρία για τη Διαθρησκειακή Διπλωματία, εις εκ των ομιλητών, ο μητροπολίτης Ορθοδόξων Αρμενίων Ελλάδος αρχιεπίσκοπος Κεγάμ Χατσεριάν ανέλυσε το «Η Αρμενική Εκκλησία μεταξύ των πρωτοπόρων στον διαθρησκειακό και στον διεκκλησιαστικό διάλογο» και, μεταξύ άλλων, επισήμανε ότι «Απαιτείται διάλογος και συνεννόηση. Και ο διάλογος μεταξύ των θρησκειών είναι ουσιαστικά αναπόσπαστο τμήμα του διαλόγου των πολιτισμών, καθώς η θρησκεία, ως ηθική εξουσία, βρίσκεται στην καρδιά των πολιτισμών και αγγίζει σχεδόν όλες τις πτυχές μιας κοινωνίας. Διαμορφώνει τις παραδόσεις, τις πεποιθήσεις και τις αξίες της».

Καταληκτικά, ανέφερε πως «Είναι αναμφισβήτητο ότι η θρησκευτική διπλωματία αναγνωρίζεται διεθνώς σήμερα ως ένα χρήσιμο εργαλείο ήπιας ισχύος άσκησης

εξωτερικής πολιτικής και διπλωματίας και δεν είναι τυχαίο ότι κατέχει υψηλή προτεραιότητα στην ημερήσια διάταξη των διεθνών οργανισμών. Μέσω αυτής προάγεται ο διάλογος, ενισχύεται η ανεκτικότητα και η αλληλοκατανόηση, οικοδομείται η εμπιστοσύνη μεταξύ κοινοτήτων, προσφέρεται ένα ηθικό πλαίσιο αξιών, ως σημείο αναφοράς και στήριξης της σημερινής κοινωνίας».

Αύριο, δεύτερη και τελευταία ημέρα του συνεδρίου, θα γίνουν τοποθετήσεις για την Εκκλησιαστική Διπλωματία και τους φορείς άσκησής της, υπό τον συντονισμό του Κωνσταντίνου Μυγδάλη, συμβούλου Γραμματείας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας.

Πηγή: **ΑΠΕ – ΜΠΕ**

Φωτογραφίες: **Χρήστος Μπόνης**